

Branko Banjević objavio dopunjeno izdanje dramske poeme „Glasovi“

Zbirka bisera crnogorskog duha i jezičkog iskustva

PODGORICA - Pjesnik Branko Banjević objavio je dopunjeno izdanje dramske poeme „Glasovi“. Djelo je posvetio ocu Blažu, majci Milicu i stricu Mirku. Davno je kazano da pjesništvo najbolje rezultate daje u momentima kada pjesnik ne polazi od konkretnog estetskog principa, nego od konkretnog ljudskog iskustva koje će samo naći oblik u kom će se izraziti. To potvrđuje i polifona dramska poema Branka Banjevića, pjesnika koji živi da bi napisao knjigu koja bi bila čvrst stub i oslonac svim njegovim duhovnim i stvaralačkim djelima koja određuju položaj te knjige i puteve koji do nje vode.

PJESNIČKO UMIJEĆE

Kao najzanimljivija pjesnička struktura u recentnoj crnogorskoj poeziji i vrhunac pjesničkog umijeća pjesnika koji glasu i riječi zna pravednu cijenu ona je savršen primjer razumijevanja čovjeka koji plaća cijenu privrženosti jasnoj, lijepoj, plemenitoj misli i djelu. Banjević se zalaže za čovječnost kao uzvišen način života, za čovječnost kao odgovor na zlo, zavist, mržnju, uvrede i nepravde, za čovječnost kao jedinu stvarnu vrijednost u ljudskome životu. - To je zbirka bisera crnogorskog duha i crnogorskog jezič-

kog iskustva. Riječi, za razliku od ljudi, nikad ništa ne zaboravljaju niti zloupotrebljavaju - zapisao je svojevremeno autor „Crnogorske trilogije“ Dragan Nikolić, osvrnuvši se na knjigu u kojoj je Banjević opjevao sve što je bitno za njegovu slobodu. U svom krunskom djelu, a „Glasovi“ to nesumljivo jesu, on ne sebično dijeli čovječnost. I nije ta čovječnost nekakva muka teško stečena. Banjević, spuštajući se duboko o okean sebe - daruje iz obilja. On je svoju knjigu živio, pa je onda napisao. Ona je sa njima rasla i sazrijevala, hvatala korijene u njegovoj slobodnoj volji koja pjeva i kad je put trnovit a vremena teška. -U prostor stvaralačke kupole pjesnik je pustio mnoštvo glasova koji dolaze iz svih vremena, različitog intelektualnog i moralnog profila, da bi ostavili trag svoga postojanja. Glasovi su otvorena forma bez naracije, široki krug značenja i asocijacija, glasovi koji se međusobno prizivaju i odbijaju i opet nestaju - konstatuje Novica Samarđžić.

BITI ČOVJEK

Ljudsko biće je s jedne strane veličina, a s druge, niskost. U „Luči mikrokozma“ Njegoš je pjevao o „carstvu gnijlosti“ u kojem ljudi „teke licem iz glibine



Branko Banjević

vire“. Šekspir nam šalje poruku: Suprotnosti, ime tije čovjek. Čovjekom kao bićem dvostrukim po svoj suštini bavi se i Branko

Banjević. Kad čitamo „Glasove“ koji izviru iz riječi, istorijskih reminiscencija, lutajućih slika, istorije, budućnosti - vidimo ka-

Banjević se zalaže za čovječnost kao uzvišen način života, za čovječnost kao odgovor na zlo, zavist, mržnju, uvrede i nepravde, za čovječnost kao jedinu stvarnu vrijednost u ljudskome životu

ko se bore ljudsko i neljudsko, sojsko i nesojsko, čisto i prljavo... Glasovi poručuju: Bijasmo nekad, više nas niko ništa ne pita...



Glasovi zapovijedaju i zборе: Čovjek prevashodno mora biti čovjek. Čovjek je najbolji učitelj i preporoditelj. Postati čovjek znači zadovoljiti najviše zakone svijeta i konačnu svrhu Vasione.

LIRSKI PUTOPIS

Marko Špadijer dramsku poemu Branka Banjevića vidi kao lirski putopis iz carstva sjenki.

-U njoj je kondenzovan prezir prema nesojsluku i odbijanje da se sa njim stane na istu stepenicu vremena. Banjevićeva poezija je lavirint iz kog se može naći izlaz ako se slijedi nit moždane svjetlosti - poručio je Špadijer. Zato su „Glasovi“ više od lijepe književnosti. Ta dramska poema je od onih djela koja inspirišu, vuku naprijed i ne umiru nikad. To je nešto više od poezije. Tu se desio spoj neba i čojске i sojske Crne Gore koja živi u jeziku i ne oskudijeva u ranama. To je škola za obrazovanje ljudi.

Vlatko SIMUNOVIĆ



Večeras u KIC-u hor „Montenegro“

PODGORICA - Hor „Montenegro“ Društva crnogoraca i prijatelja Crne Gore iz Zagreba održaće koncert u okviru manifestacije „Podgoričko kulturno ljeto 2018“ večeras u 20 sati u Velikoj sali KIC-a „Budo Tomović“.

Hor „Montenegro“ osnovan je 2000. godine. Ima oko tridesetak stalnih članica i članova. Na repertoaru su tradicionalne crnogorske pjesme, kako „brdske“, tako i primorske i gradske (varoške), a mogu se čuti i pjesme iz Hrvatske, kao i susjednih zemalja. Hor uspješno vodi vrsni muzičar Edin Džaferagić, koji je ujedno i instrumentalista na harmonici. Pjesme su aranžirane nešto drugačije od originalnih izvedbi, prikladno vremenu i umjetničkom sagledavanju. Istaknute solistkinje su Viktorija Božičević i Jadranka Šinček. Hor bilježi velik broj nastupa kako u Zagrebu, tako i u nizu gradova Hrvatske, Slovenije, a nastupali su i na Festivalu ruže u Češkoj.

Organizatori gostovanja su Centar za očuvanje i razvoj kulture manjina Crne Gore i Sekretarijat za kulturu i sport Glavnog grada. **R. K.**

Crnogorski simfonijski orkestar nastupio na festivalu „Mediterranske note“ u Tivtu

Poseban događaj za sve ljubitelje klasičnog zvuka

TIVAT - U okviru festivala klasične muzike „Mediterranske note“, koji se od 21. do 28. juna prvi put održava u Tivtu, na koncertu održanom preksinoć na Ljetnjoj pozornici nastupio je Crnogorski simfonijski orkestar pod upravom maestra Grigorija Kraska.

Ovim nastupom, „Mediterranske note“ su se nakon Atempa, KotorArta, Nikšić gitar festa, MIT festivala i Barskog ljetopisa svrstale u red domaćih festivala kojima nacionalni simfonijski orkestar pruža oslonac i podršku u njihovim projektima vezanih za orkestarsku muziku, što je svojevrsna i ne baš tako česta privilegija na festivalima u inostranstvu.

MOCART

Stilski objedinjen program pod nazivom „Vive Mozart“ obuhvatio je tri ostvarenja Wolfganga Amadeusa Mocarta: „Uvertiru“ iz opere „Figarova ženidba“ K.492, „Violinski koncert br. 3“ K.216 i „Simfonijski koncertante za violinu, violu i orkestar u Es-duru“, K.364N. Solističku dionicu u violinskom koncertu tumačila je renomirana letonska violinistkinja Baiba Skri-

de, redovno gostujuća solistkinja velikih svjetskih orkestara i dobitnica prestižnih internacionalnih nagrada. Skride je potom zajedno sa uglednim crnogorskim violistom, umjetničkim direktorom ovog festivala i profesorom na „Jehudi Menuhin“ akademiji Ivanom Vukčevićem interpretirala i „Simfonijski koncertante“. Nakon uvodnih obraćanja ministra kulture Aleksandra Bogdanovića i Ivana Vukčevića, na kojima su istaknuti pomaci na polju razmjene umjetničkih programa čiji značaj prevazilazi lokalne i regionalne okvire, potom gostovanja uglednih imena i opredijeljenosti da se visokom turizmu ponude i visoko-umjetnički kulturni sadržaji, koncert je otpočet sigurnom i ubjedljivom interpretacijom uvertire iz „Figarove ženidbe“.

Izvođenje Mocartovog mladalačkog ostvarenja, „Trećeg violinskog koncerta“, odisalo je izuzetnom jednostavnošću i ljepotom izraza solističkog parta Baibe Skride. Tehničkim aspektom i njegovim nemalim brojem izazova, koji možda ne izbijaju u prvi plan zbog priučenosti i dopadljivosti melodije ravnih, violinistkinja je lako i besprekorno manevrisa-



IZVANREDAN KVALITET IZVOĐAŠTVA: Sa koncerta na Ljetnjoj pozornici

la tokom cijelog koncerta. Njena kompletna frazeologija bila je smisleno, vješto vajana i zaokruživana, lirika božanstvena i topla, sa mnogo suptilnosti, istančanosti i tonske iscizeliranosti.

USAGLAŠENOST

U „Simfonijski koncertante“ bila je nadalje uočljiva temporalna fluidnost dvoje solista međusobno, ali i sa orkestrom koji je pažljivo predvodio maestro Krasko. Dijalogiziranje Baibe Skide i Ivana Vukčevića bila su elokventna i fluentna, a interpretativni izrazi, tonski intenzi-

teti i kvaliteti odlično uklopljeni i usaglašeni. Oboje su jasno profilisali tematski plan ovog trostavačnog djela, uz preciznu artikulaciju i suptilnu dinamičku sjenčenja koja su umnogome doprinijela uvjerljivosti interpretacije. Lirske teme, a prevashodno lirski drugi stav za koji se pretpostavlja da predstavlja elegiju Mocartovoj majci, bili su introspektivni i izražajno očaravajući, dok su u ostatku muzičkog sadržaja, kroz različite nivoe sonornosti, sintetizovani svi elementi klasičnog „mocartovskog“ stila. Maestro

Krasko je pažljivo balansirao sveukupnost zvuka i koordinisao skladnost pratnje koju je u najvećoj mjeri karakterisala teksturna prozračnost. Usredsređenost simfoničara, cjelovitost i zaokruženost makro plana za koju su svi bili podjednako zaslužni, potom stilska dosljednost (i interpretativna i programska), kao i izvanredan kvalitet izvođaštva, su i pored povremenih nanela vjetra na Ljetnjoj sceni, proizveli poseban ugođaj i ostavili izuzetno jak utisak na sve ljubitelje klasičnog zvuka. **Vanja VUKČEVIĆ**